strengelser for at højne vor Stand og forædle og forbedre vort Arbejde i alle dets forskellige Grene. En Sygeplejerskes Gerning er ofte baade anstrengende, vemodig og nervepirrende, og vi Mennesker har det nu en Gang saadan, at Bevidstheden om, at vi gør vor Pligt, er ikke altid tilstrækkelig Opmuntring. Vi trænger til at føle, at vi ikke staar ene. Det giver Styrke at vide, at man tilhører en stor kæmpende Hær med fælles Maal, fælles Midler og fælles Ære. Og det var netop denne Følelse af Fællesskab og Samarbejde, som var Kongressens fornemste og smukkeste Træk. Derfor er jeg vis paa, at alle Deltagere, som staar i aktiv Sygepleje, er rejst hjem fulde af ny Begejstring for deres ædle Kald, af ny Lyst og Trang til at være med i Arbejdet for Fremskridt og Forbedring og af nyt Mod og Udholdenhed til at bære Dagens Hede og Møje i deres Gerning.

Det blev straks klart for os alle, hvad der var mig en personlig Tilfredsstillelse, at Amerikanerne staar som de, der er naaet videst frem. · Jeg har selv i sin Tid faaet min Uddannelse som Sygeplejerske ved et af New-Yorks første Hospitaler, og allerede dengang forekom det mig, at stort bedre, end vor Sygeplejeskole dér blev ledet, kunde det ikke gøres. Men siden har de ikke ligget paa den lade Side, og efterhaanden som Lægevidenskaben er gaaet fremad, har de ledende Sygeplejersker i Amerika fulgt med saa ivrigt og nøje paa alle Omraader af Sygeplejen, at de nu ved denne Kongres uimodsigelig stod som de, der kunde pege paa de smukkeste Resultater og give de vægtigste Indlæg i Diskussionen om, hvorledes Sygeplejersker bedst kan og bør udrustes til at gøre Fyldest i Samfundet. Dette var jo nemlig stadig Grundtonen i Forhandlingerne, saaledes som det ogsaa fremgaar af Emnerne: Uddannelse og Statseksamen — Sygeplejersker i privat Pleje, Sygeplejersker som Borger, som Patriot o. s. v.

En meget beaandet Indlednings- og Velkomsttale af Mødets Præsident, Formanden for det internationale Sygeplejeraad, Mrs. Bedford Fenwick, bragte straks den rette Stemning frem. Man skulde nu ogsaa lede længe for at finde en bedre Præsident for en Kongres end Mrs. Fenwick. Hun er selvfølgelig gammel Sygeplejerske — har beklædt Stillingen som Forstanderinde for det store St. Bartholomew's Hospital før Miss Isla Stewart og er nu gift med en anset Londonerlæge. Klar, vittig og meget energisk er hun. Hun og Miss Isla Stewart har i Fællesskab ført an i en udholdende og ihærdig Kamp for at faa indført Statseksamen for Sygeplejersker i England. Megen Modstand har de mødt, men de har da ogsaa haft Venner og Hjælpere; det forstod vi den Aften, da Lord Ampthill, Medlem af Overhuset, præsiderede ved den store Banquet. Han har trofast staaet sammen med Sygeplejerskerne og talt deres Sag i Parlamentet. (Hvem vil være Lord Ampthill for danske Sygeplejersker?)

Kongressens første Foredrag blev holdt af Mrs. Hampton Robb, en i amerikanske Sygeplejekredse højt anset Dame. Hun blev bl. a. i sin Tid kaldet til at organisere Sygeplejeskolen ved det bekendte »John Hopkins Hospital« i Baltimore, et Hverv, som hun med sin store pædagogiske Dygtighed skal have skilt sig fortræffeligt fra. Hun er Forfatterinde til forskellige meget benyttede Haandbøger for Sygeplejersker — (jeg vil særlig anbefale hendes »Ethics of Nursing«). Hendes Foredrag drejede sig om »En international Norm for Sygeplejerskers Uddannelse«. Hun meddelte, at de i Amerika havde faaet indført Statseksamen i 24 Stater og sagde blandt andet, at vi vilde først faa fuldt Udbytte af disse internationale Møder, naar vi i Hovedtrækkene havde naaet til en fælles Basis for Sygeplejeuddannelsen — en Basis, der skulde tilstræbes gennem forenet Arbejde, Erfaringer og Overvejelser af Sygeplejersker fra alle Lande, hvor der findes moderne Sygepleje.

Herefter fulgte Beretninger om Uddannelsen i de forskellige Lande.

Fraulein Agnes Karrl, Formand for det tyske Sygepleje-Raad, meddelte f. Eks., at Statseksamen allerede i 1907 var bleven indført i Preussen med den Virkning, at Sygeplejeskolernes Undervisningsmetode er bleven forbedrede, Publikum har faaet større Agtelse for Sygeplejerskerne og Standen har faaet Tilgang af en bedre Klasse Kvinder.

Baronesse Mannerheim fra Finland, en højst indtagende Dame, der har faaet sin Uddannelse ved et Hospital i London, fortalte hvor uheldigt det var, at den egentlige Sygeplejeuddannelse i Finland kun kunde